

Call no: Ms. 9027 V6:2

Author: Levi, Yehoshua Yosef.

Title: Safa ahat u-devarim ahadim ... be-hilakah me-al roshenu
Shemuel Abuhav ... ani ... kotev ...

כותר: שפה אחת ודברים אחדים ... בהלקח מעל ראשנו ... שמואל אבוהב ...
אני ... כותב ...

Imprint: [Italy : s.n., 17--?]

Collation: 1 broadside ; 50 x34 cm.

הערות: סוג הגליון: קינה. שם הנפטר: שמואל אבוהב. תחילת השיר: התמוטטה
תבל ואשיותיה.

Subject: Elegiac poetry, Hebrew - Italy.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

שפה

אחת ודברים אחרים - שפת אחת חבתינו ספרו לנו - על ארץ אלהים הקדש - חליטת בן שפט נכח לך - אשר כפיותו במערה אשר הוכן לו לאחות קבר: מת מוסב על מטתו מוכב ארצה כחף אל עמיו - ארץ אשר היה נכסו ינחה וסוף לקברות מכל - בעת ההוא אמר גדודי עמים כאסנו - והייתם למלחמה יבאו - והייתם חתת אלהים הרדה גדולת פני יחזקאל כי נפל מחדם עליהם - ועל הרעדה אשר אחזתם עם - סמטו ודוהם מן המת להגלות חיתם כי רבה היא - ויפליכו אתו כבוד אמר ארץ סאלהים קבור בו לך עצמותיו זה אל זמ עבד אל עמיו - והייתו מדויכנו אלנו כמנעו בו כנשיתו אל הקדש ונעמו במקום סתרה - אף כי אחרי מותו - רוח אלסוס מרשפת חלתו כוססה בורוח חרסה כמחיתו ויהי כמעט רגש באמו חיים - ויחיו ויקם וילך - הלא זו כח עבדיו ונדקתם כמתתם קרואים חיים עדי עד להחיות רוח נבואים ורעפים כל יקומו - כאשר ממענו מויתו קדש יע לעת פתה ראונו - שלא זה הדבר אשר תחוינה עונכם הרגאות בעצם היום הזה - סה ליום - יום סוף ומסופה יום סוף ואשלים - כלס אף נכהלס - רק רש כל היום - יום ככלנו את פליטנו ומכל מעל רחמנו ארצה - הטוספת וסכותרת - סמכסת והעטרת - עטרת כבי - עטרת תכרת - תפארת הזמן והדרו - את סכס סוים ואת כורו - בהלקח מעל רחמנו כי לקח אותנו האלסוס ואינו אתנו היום - סמלאך סנאל חכ כר סר נכא יסראל אלף מנדיל מרי מר סמואל אכרל גדול מרבן סמו לכרו הססור הבא באותיותיו סנככדות בהעלס אורכב וסב שלם ראו סן היתס כזאת - כי כהותי כעניות דעתי כולדותי עני חסוב כמת - סה לכבי מת - מת לכבי בקרבו - וכסמה לא נותרה כי לסכין אחרי כינה וכסהלגלי כרעיוני אל ארון ס' אל ארון הקדס וזכר כדיוק סכסטר כרון קדס - סה רוח קדסו בקכרותו - ככחו אז ככיוו ככו עתס כמותו - לתת לסתאים כרעיה דעת ומויהס ומירו היתס ואת לי למנה - אחרי כלותו היתס לי כרנה - ויעירכו מקכרתו כליס אמר כעור מסיכתי - ראו אורו באורו עיני ותמי רוחי - כל עוד כסמתי כיוותי ויהייתי כאלד האלס - קו מדבר דברת כבי אלס - נמסי סמקותו הוככות ככר - חני סכר: סככרוס האלה - חני כותכ על הכפר - ואכבי עמר ואכר -

התמטטה מכל ואשיותיה
התגרשו (אניה) מציקי ארץ
אכן שתיה נעשה תחתיה
התרופטה לא עמדה בפרץ
בנפול בני עליון בעפרותיה
בנפול בני עולה לברות שרץ
בנפול (אהה אומר) ביד הקרי
צדיק יסוד עולם כבן המרי

דת הזמן זרה וחק הטבע
אכזר ואך זר הוא במשפט גבר
אחת לכד יקום ויפול שבע
ראשו בעקבו כורכו לקרר
מי פחצי ימיו ומי פרבע
אף יחלוף חלל ומי בדכר
ומעט אשר יחיה בחייו צער
הינו מלואים לו בחוט השער

הנה עצי שדה והצומח
שנה בשנה יחליפו כח
בל עוד אשר יפול ונס הליח
ישוב לאיתנו ושב לצמוח
אנב חי נדפה בן אנש פק
זו חיש כחץ ועוף וקל לברוח
זולד ולא ישוב בכמעט רגע
בכלי נספה לו כמקרה פגע

לא אדעה האם עשה הסכלת
טבע וכחל דרכך או רשע
צרתו וגדלתו ובו עמלת
חסת עלי נלמו ייחיים תשע
איכה להשחית כד הגבלת
בינו ובין הפותה רק פשע
התנפרה חוקתך עד הנה
חדתך חודה ונשמענת

אלו במגל מותה נקצרו
רק את בני נבל פסיל ובער
הבושרים בעם לכך נוצרו
רק על בשרם יעבור התער
דלתו שפתי אלמים סגרו
ידו למו פי כאויל בשער
כל עוד אשר ינתנו לחרם
רק ענבי הרוש וקוץ הכרם

אך בעלות כורת (בגן עדין)
על ראש ברושים על עצי עת
כל עץ פרי הדר ועץ חיינו
יבש כמיקיון בפי תולעת
אישתם ואיש שדה בכף מאונינו
שנה בשנה כף לכף סבררת
שנה בשנה לתמונה ילך
עבד ובן אמרה כן הפלך

פה נעשה איפה יקר תפארת
לבני עליה על יחוש ושרץ
האם יהי את האמת נעדרת
אם אין אלהים שופטים בארץ
אם על בני עליון יקרי קרת
לקצף ויפחץ בס יו פרץ
פה נעשה יום שיובד בנו
מה זאת אשר עשה אלהים לנו

אך שוא בני אדם וכן איש הכל
קרבה אלהים לחקור יגיע
(אכרת נמלה שוא ומן הזבל
עוף לא תעופף על פני רקיע
טח עין עשלה כנדה מסבל
נונה בני חמה בעת תופיע)
מה הוא והוא נעלם ואיך ולמה
מה גם פעולתו: הכי נעלמה

נעלם לאין סוף רוממותו מנו
ויעדיף על כל חקירת דעת
היעצור מדת גמולתינו
בשתי קצוות הזמן נבלעת
זאת הצפונה אחרי מותנו
עד חק בלי חק עד ועד מנעת
זאת הצפונה היא בהשמים
יום אין חצאים לו ולא כפלים

אז שם במשפט האמת דורכת
השוא והכוב בעקבותיה
חרבה בבכה עופפה חותכת
צדקת גזר דינה בפיותיה
סאזני ימינה דת ודין תומכת
אכן שלמח לה פלילותיה
שקל פשקל פד כבד מקפלת
בין דם לדם בין דין לדין שוקלת

אלה תשלח ביד פשעמו
ארצה גזרה אל שאול מתחת
אלה צרור חיים צרור חיימו
יתנהגו על מות לחיי נחת
אלה לאש זרה ותרגעמו
ארץ ערי אוכד בעסקי שחת
אלה פרבב אש וסוס אש תער
פסערה אל הזבל ופעל

איש איפה ואנשי חיל
אם ננעה יד התמותה כמו
אינם במתתם כפר ואיל
שהובלה רוחם במתתמו
אם ערכה זומס וצלצל ליל
אם חשכו את כוכבי נשפטו
עוד עוד בצל שדי יהי זורח
שמש יקדם עד בלי ירח

נשמת אלוה זאת אשר נופחה
מאוצרות קדשו לנפש בני
ערכה כאבן קיר אשר נדחה
ארצה בכת יד יתשוב לנו
אף היא תשוב לאשר לוקחה
אל על מרומים אף אשר עשנו
נרות יו הנשמות הנרה
יד הזמן תקצר להדעיכינה

לא עוד נהי איפה בכי ואכל
על מות ידיד אל על תם ידרך
הרכו מליצים הי וקניות הכל
מה תספקו עוד כף וכף על ירך
נפשו בטוב תליו והכלו הכל
רם מלהדפות ומכל ערך
משלי מליצות שוא ושוא תחוו
אל תפכו למת ואל תגודו

נודו עלי חיים אשר נקברו
מתים בחיתם ולא בשחת
מתים כמורת השר אשר נשאר
מתי פתיותם בסוקשי פחת
מתו בנפשותם ולא נותרו
בס רק תנועתם והצומחת
ויהי לכד רוחם לנפש כמו
מלח לפד וכאש בשרם כמו

נדרל מאד ונשיא אלהים אתה
נור כליל ההוד וצנין טעמתך
אם דבקה רעה פד ומתה
זו זיהמת נחש ולא אחרת
אמנם לעת כזאת ומה גם עתה
את הארזים נכשך נקשרת
הלוי לאור חיים ערי ראשך
חי הוא לעולמים וחי נפשך

נפשי בכל זאת נקעה סמני
איש האלהים על פרידתך
אם הנני אסכל ואם אינני
בגדוד כאבי על גייעתך
כמעט כמקרה הכסיל יקרני
ברע אשר ימצא קהלתך
סר צלך סהם כבא שמשך
וינצלו עדים בצאת נפשך

נצור רצון הצור פליטותיך
בת יעקב לעד לכל השומי
וגדור בעד פרצת הריסותיך
מה הפרעי עוד ראש ופה הפרומי
סנעי בכי וכחי דמעורתך
אל צערך הרגעי ודומי
עיר קל שאתו קר ואל
נפרץ סוזרו אף צני הסכל

אזהב ואב שרם הלא אכדנו
וננעה ונאכדה כולנו
פת שר צבא ההוד ומטה רדנו
כי פתחילה יעלה עוד לנו
אזי הנך לוקח אהרה נפרדנו
אך יחזוי אדרתך אין בנו
מי יעצור עוד סמלכות הדעת
וכנף מעל חדרתך נקבעת

ואני תפלתי ותקותי לאלהי צור ישועתי
החבוש מחץ מכותי ישמע מהיכלו קולי ושויערי:

בחיילי	יהבי	לאלי	לאבי	לרחם	כאבי	לנחם	לכבי
יהבי	בחיילי	לאבי	לאלי	כאבי	לרחם	לנחם	לכבי
לאלי	לאבי	בחיילי	יהבי	לנחם	לכבי	לרחם	כאבי
לאבי	לאלי	יהבי	בחיילי	לנחם	לכבי	לרחם	כאבי
לרחם	כאבי	לנחם	לכבי	לרחם	כאבי	לנחם	לכבי
כאבי	לרחם	לנחם	לכבי	לרחם	כאבי	לנחם	לכבי
לנחם	לכבי	לרחם	כאבי	לנחם	לכבי	לרחם	כאבי
לכבי	לנחם	לכבי	לנחם	לכבי	לנחם	לכבי	לנחם

יהושע יוסף בכמר דוד לוי